

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ
Кж1 По1 24/13
Дана 24.01.2014. године
Б Е О Г Р А Д

одузимање имовинске користи

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, Посебно одељење, у већу састављеном од судија Верољуба Цветковића, председника већа, Милимира Лукића, Драгољуба Ђорђевића, Надежде Мијатовић и Наде Зец, чланова већа, са самосталним саветником Слађаном Лазићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 Кривичног законика, у продуженом трајању у вези члана 33 и 61 Кривичног законика и др, одлучујући о жалбама Тужилаштва за организовани криминал, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката АБ, бранилаца окривљеног АА1, адвоката АБ2 и адвоката АБ1, браниоца сведока сарадника АА2, адвоката АБ4, изјављеним против пресуде Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1.бр.287/10 од 12.03.2013. године, након одржане седнице већа у смислу одредбе члана 447 и 448 Законика о кривичном поступку, дана 23.01. и 24.01.2014. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Димитрија Попића, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката АБ, браниоца окривљеног АА1, адвоката АБ1, окривљеног АА3 и његовог браниоца, адвоката АБ3, браниоца сведока сарадника АА2, адвоката АБ4, и браниоца окривљеног АА4, адвоката АБ5, а у одсуству уредно обавештених окривљеног АА4 и сведока сарадника АА2, једногласно донео је,

П Р Е С У Д У

УСВАЈА СЕ жалба Тужиоца за организовани криминал и браниоца сведока сарадника АА2, адвоката АБ4 у делу одлуке о казни, па се **ПРЕИНАЧАВА** пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1.бр.287/10 од 12.03.2013. године, тако што Апелациони суд у Београду, Посебно одељење сведока сарадника АА2 за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 и 61 Кривичног законика, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, на основу одредбе члана 504т став 2 Законика о кривичном поступку (“Службени лист” СРЈ број 70/01 и др., “Службени гласник” РС број 58/04 и др-закон, 72/09 и 76/10) вези са чланом 605 Законика о кривичном поступку (“Службени гласник” у РС број 72/2011,

101/2011, 121/2012, 32/2013 и 45/2013), **ОСЛОБАЂА ОД КАЗНЕ.**

У преосталом делу жалбе Тужиоца за организовани криминал, браниоца сведока сарадника АА2, адвоката АБ4, и у целости жалбе окривљеног АА, његовог браниоца, адвоката АБ, бранилаца окривљеног АА1, адвоката АБ2 и адвоката АБ1, **ОДБИЈАЈУ СЕ** као неосноване и првостепена пресуда у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ.**

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење К-По1.бр.287/10 од 12.03.2013. године, ставом I изреке окривљени АА, АА1 и сведок сарадник АА2, оглашени су кривим да су извршили кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 Кривичног законика, у продуженом трајању у вези члана 33 и 61 Кривичног законика, за које их је првостепени суд и то окривљеног АА осудио на казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година, у коју казну му је урачунао време проведено у притвору од 15.06.2010. године, па надаље, до даље одлуке суда, окривљеног АА1 на казну затвора у трајању 12 (дванаест) година и сведока сарадника АА2 на казну затвора у трајању од 3 (три) године, у коју казну сведоку сараднику се урачунава време проведено у притвору од 15.06.2010. године, када је лишен слободе до 13.10.2010. године, када му је притвор укинут.

На основу члана 91 и 92 Кривичног законика, окривљени АА, АА1 и АА2 обавезују се да солидарно на име остварене противправне имовинске користи у буџет Републике Србије, уплате износ од 712.500,00 еура, у динарској противвредности по курсу НБС, на дан уплате, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

На основу члана 262 став 2 Законика о кривичном поступку обавезује се окривљени да суду накнаде трошкове кривичног поступка у износу чија ће висина бити одређена накнадно посебним решењем.

Ставом II изреке на основу члана 423 тачка 2 Законика о кривичном поступку окривљени АА3 и окривљени АА4. ослобођени су од оптужбе да су извршили кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 Кривичног законика.

На основу члана 265 став 1 Законика о кривичном поступку, окривљени АА3 и окривљени АА4 се ослобађају од обавезе плаћања трошкова кривичног поступка, те исти падају на терет буџетских средстава.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

-Тужилац за организовани криминал због повреде кривичног закона (у односу на осуђујући део за окривљене АА, АА1 и сведока сарадника АА2), погрешно утврђеног чињеничног стања (у односу на окривљене АА3 и АА4 за ослобађајући део), одлуке о кривичној санкцији (у односу на сведока сарадника АА2) и одлуке о одузимању имовинске користи (у односу на сведока сарадника

AA2 и окривљеног AA1), са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење: а) у односу на окривљеног AA3 и AA4 укине ожалбену пресуду и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак и одлучивање, б) у односу на окривљене AA, AA1 и сведока сарадника AA2 преиначи ожалбену пресуду, тако што ће их огласити кривим и то: окривљеног AA, због кривичног дела из члана 346 став 5 у вези става 2 Кривичног законика за које ће му утврдити казну затвора по закону, узети као утврђену казну од 14 година затвора из побијане пресуде и осудити га на јединствену казну затвора у дужем временском трајању, а на основу одредбе члана 91 и 92 Кривичног законика окривљеног AA обавезати да на име противправне имовинске користи у буџет Републике Србије уплати износ од 712.500,00 еура у динарској противвредности по курсу НБС у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, окривљеног AA1, због кривичног дела из члана 346 став 5 у вези става 4 Кривичног законика утврдити казну затвора по закону, и узети као утврђену казну од 12 година из првостепене пресуде и истог осудити на јединствену казну затвора у дужем временском трајању, и сведока сарадника AA2, због кривичног дела из члана 346 став 5 у вези става 4 Кривичног законика и кривичног дела из члана 246 став 4 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 и 61 Кривичног законика, а затим на основу члана 504т став 2 ЗКП, ослободити од казне,

-окривљени AA, због погрешно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да се донесе праведна одлука,

-бранилац окривљеног AA, адвокат AB, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, битних повреда одредаба ЗКП и погрешне примене материјалног права и одлуке о казни, са предлогом да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, укине ожалбену пресуду у односу на окривљеног AA и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање или исту преиначи тако што ће окривљеног ослободити од било какве одговорности да је извршио кривично дело за које је оглашен кривим, уз алтернативни предлог, да ако Апелациони суд нађе да је окривљени AA одговоран за извршење кривичног дела из члана 246 Кривичног законика да му изрекне блажу казну, са предлогом да окривљени и његов бранилац буду обавештени о седници већа,

-браниоци окривљеног AA1, адвокат AB2 и адвокат AB1, због битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, повреде кривичног закона, са предлогом да Апелациони суд преиначи побијану пресуду и окривљеног AA1 ослободи од оптужбе или да ожалбену пресуду укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, са захтевом да браниоци буду обавештени о седници већа,

-бранилац сведока сарадника AA2, адвокат AB4 због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, неправилне одлуке о кривичној санкцији и одлуке о одузимању имовинске користи, са предлогом да Апелациони суд у Београду преиначи ожалбену пресуду и сведока сарадника огласи кривим, али га ослободи од казне, и да га ослободи од обавезе плаћања противправне имовинске користи, са предлогом браниоца да сведок сарадник и он буду обавештени о седници већа.

Одговор на жалбу Тужиоца за организовани криминал, изјавио је

бранилац окривљеног АА, адвокат АБ, у коме је навео да је жалба неоснована и предложио Апелационом суду да исту одбије, а усвоји као основану жалбу окривљеног и ожалбену пресуду укине, у односу на његовог браниоца и сведока сарадника АА2 и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Одговор на жалбу Тужиоца за организовани криминал, изјавио је бранилац окривљеног АА4, адвокат АБ5 у којој је предложио да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, одбије жалбу Тужиоца за организовани криминал као неосновану, као и да бранилац окривљеног и окривљени АА4 буду позвани на седницу већа.

Одговор на жалбу Тужиоца за организовани криминал, изјавио је бранилац окривљеног АА3, адвокат АБ3 и предложио да Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, исту одбије као неосновану и ожалбену пресуду у односу на окривљеног потврди са молбом да окривљени и његов бранилац буду обавештени о седници већа.

Тужилац за организовани криминал је у свом допису Ктж.бр.24/13 од 17.09.2013. године, предложило Апелационом суду у Београду да као основану усвоји жалбу Тужиоца за организовани криминал изјављену против ожалбене пресуде и исту у односу на окривљеног АА3 и АА4 укине, а у односу на окривљеног АА, АА1 и сведока сарадника АА2 преиначи у смислу жалбених навода, као и жалбу браниоца сведока сарадника АА2, адвоката АБ4, а да жалбе бранилаца окривљених и то окривљеног АА1, адвоката АБ2 и АБ1 (заједничка жалба), окривљеног АА лично и адвоката АБ изјављене против ожалбене пресуде одбије као неосноване. Такође, је предложио Апелационом суду да одговоре на жалбу Тужиоца за организовани криминал против наведене пресуде које су изјавили браниоци окривљених: АА, адвокат АБ, окривљеног АА4, адвоката АБ5, као и окривљеног АА3, адвоката АБ3, одбије као неосноване.

Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је одржао седницу већа у смислу одредбе члана 447 Законика о кривичном поступку и 448 Законика о кривичном поступку и то дана 23.01.2014. године, и 24.01.2014. године, у присуству заменика Тужиоца за организовани криминал Димитрија Попића, окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката АБ, браниоца окривљеног АА1, адвоката АБ1, окривљеног АА3 и његовог браниоца, адвоката АБ3, браниоца сведока сарадника АА2, адвоката АБ4, и браниоца окривљеног АА4, адвоката АБ5, а у одсуству уредно обавештених окривљеног АА4 и сведока сарадника АА2, па је након разматрања списка предмета, заједно са побијаном пресудом, изјављеним жалбама и одговорима на жалбу, те напред изнетим мишљењем Тужиоца за организовани криминал из писменог поднеска, имајући у виду и изјашњења странака на седници већа, нашао да је нужно одлучити као у изреци пресуде.

Наиме, неосновано се жалбом браниоца окривљеног АА, адвоката АБ првостепена пресуда побија због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 2 тачка 2 Законика о кривичном поступку и указује да је изрека првостепене пресуде противречна разлозима, исказима учесника у поступку, садржини записника и писмених доказа у списима предмета.

Супротно овим жалбеним наводима, изрека првостепене пресуде је разумљива, није противречна сама себи, разлoзима пресуде, ни стању у списима предмета и представља основ утврђеног чињеничног стања. У образложењу првостепене пресуде су дати јасни разлoзи за сваки став и сваку тачку из изреке, при чему у побијаној пресуди не постоји противречност између онога што се наводи у разлoзима пресуде о садржини исправа и исказима датим у поступку и самих тих исправа и записника. На крају, из побијане пресуде јасно и недвосмислено произилази да су правилни закључци првостепеног суда, по питању времена, места и начина извршења кривичног дела за које је осуђен АА као и у вези са тим његове радње, онако како су описане у изреци побијане пресуде, представљају радње извршења кривичног дела, при чему су исте, као и кривица, на ваљан начин изложене, правилно анализиране, индивидуализоване и конкретизоване.

Надаље, неосновано се у жалбама окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката АБ, бранилаца окривљеног АА1, адвоката АБ2 и адвоката АБ1 (у односу на осуђујући део) и Тужиоца за организовани криминал (у односу на ослобађајући део првостепене пресуде), првостепена пресуда побија због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања. У њима се не указује на постојање неке чињенице, околности или пак доказа који нису били цењени од стране првостепеног суда, а који би евентуално довели у сумњу правилност утврђеног чињеничног стања, већ се износи сопствена оцена изведених доказа и одбрана, које је првостепени суд правилно анализирао и оценио, при чему је за своје закључке дао јасне и логичне разлоге, које у свему прихвата и овај суд. Првостепени суд је током спроведеног доказног поступка, извео све потребне доказе, које је, као и одбране окривљених, потпуно и детаљно анализирао и оценио (како појединачно, тако и у међусобној повезаности), па је правилно, свестрано и поуздано утврдио све чињенице и околности које су одлучне за исход ове кривичноправне ствари и доношење законите и правилне одлуке.

Ожалбена пресуда је с тога резултат свеобухватне анализе процесног материјала и у њој су правилно и поуздано утврђене чињенице од важности за доношење законите и правилне одлуке, при чему из изведених доказа несумњиво и поуздано произилази да су окривљени АА, АА1 и сведок сарадник АА2 учествовали у извршењу кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 у саизвршилаштву, у продуженом трајању у вези члана 33 и члана 61 Кривичног законика, у време, месту и на начин како је то ближе описано у изреци првостепене пресуде под I. Наиме, из доказа које је извео током предметног кривичног поступка, првостепени суд је на несумњив начин утврдио да су окривљени АА као организатор криминалне групе, окривљени АА1 и сведок сарадник, као припадници организоване криминалне групе заједно са осталим окривљенима према којима је кривични поступак правноснажно окончан у временском периоду од марта месеца 2010. године па до 14. јуна 2010. године у Републици Србији, Новом Пазару и Турској, Истанбулу, неовлашћено куповали ради даље продаје, преносили, држали и продавали опојну дрогу хероин, са циљем стицања незаконите материјалне користи, те да су делујући са унапред одређеним задацима и улогама, и то окривљени АА као организатор криминалне групе неовлашћено набављао – куповао ради продаје опојну дрогу хероин од НН лица у Истанбулу, у Републици Турској, по тачно утврђеној цени, преко

припадника организоване криминалне групе организовао најпре пријем, а потом и транспорт опојне дроге хероин од Истанбула до Београда односно Новог Пазара, а затим организовано продавао хероин по цени од најмање 9.500 евра по једном килограму, при чему је у наведеном временском периоду неовлашћено ради продаје купио најмање 100 килограма опојне дроге хероин, а окривљени АА1 и сведок сарадник АА2 у радњама описаним под тачкама 1, 2 и 3 I изреке пресуде учествовали у организацији куповине и продаје наведене опојне дроге.

Наиме, чињенично стање ближе описано у изреци под I тачка 1 и то да је окривљени АА неовлашћено купио ради даље продаје 60 килограма опојне дроге хероин, првостепени суд је на несумњив начин утврдио пре свега на основу исказа сведока сарадника АА2, који је у свом исказу до детаља објаснио на који начин је предметна опојна дрога набављана и транспортована и то на основу његовог посредног сазнања, као и сазнања које је добио од окривљеног АА, приликом њиховог првог састанка у мотелу “Борићи”, којом приликом је сам окривљени АА рекао да има у Истанбулу спремних 60 килограма хероина упакованих у ролне еко коже и цераде, коју дрогу је сведок сарадник и видео и иста је била упакована у 120 пакета од по пола килограма коју дрогу је окривљени АА1 однео са собом, што је све у свом исказу потврдио и окривљени АА5. Надаље, из исказа сведока сарадника АА2 утврђено је да је од количине од 60 килограма хероина он лично продао укупно 3 килограма хероина, који му је у два наврата на његов захтев доносио и предавао окривљени АА1, а да му је 10 килограма хероина који му је такође ради продаје предао АА1, он предао АА6, коју дрогу АА6 није платио, након чега је комуникација са окривљеним АА била посредна преко АА5 а у вези наредних испорука, повремене контакте телефоном остваривао је и са окривљеним АА1.

Даље, чињенично стање описано у ставу I тачка 2 изреке и то да је окривљени АА неовлашћено купио ради даље продаје 25 килограма опојне дроге хероин, начин на који је предметна дрога транспортована до Београда, а затим од Београда до Новог Пазара, те улоге окривљеног АА1 и сведока сарадника АА2, првостепени суд је несумњиво утврдио најпре на основу исказа сведока сарадника АА2, који исказ је поткрепљен исказом окривљеног АА5 као и правноснажним пресудама донетим на основу споразума о признању кривичног дела закључених између Тужилаштва за организовани криминал са окривљеним АА7 и окривљеним АА5, и то да је организовање и транспорт хероина из Турске обављен крајем априла почетком маја 2010. године, да је транспорт извршен у ролнама еко коже, да је транспортована количина од 25 килограма, на начин како су се претходно договорили АА7 и сведок сарадник АА2. Да је у конкретном случају из Турске транспортована количина од 25 килограма опојне дроге хероин, утврђено је не само из посредних сазнања сведока сарадника у разговору са окривљеним АА5, који му је пренео сазнање које је добио од АА1, пре него што је транспорт извршен, већ из непосредно стечених сазнања сведока сарадника АА2 који је приликом распакивања ролни еко коже са окривљеним АА7 и са окривљеним АА5 (који су потврдили исказ сведока сарадника у том делу), видео да се налази 50 пакета по пола килограма хероина.

Да је окривљени АА предузео радње описане под тачком I тачка 3 изреке, тачније неовлашћено купио ради даље продаје 14.785,48 грама опојне дроге

хероин (трећа испорука дроге из Турске у Србију у првој половини јуна 2010. године), утврђено је такође пре свега из исказа сведока сарадника АА2, који је од окривљеног АА5 који је био у контакту са АА1 сазнао да треба да транспортује количину од 30 килограма опојне дроге хероина који је у Турској купио окривљени АА, који је преко окривљеног АА1, а потом окривљеног АА5 од сведока тражио да нађе некога ко би организиовао транспорт хероина од иранске границе до Истанбула. Сведок сарадник је у свом исказу навео и бројне компликације везане за транспорт треће туре хероина из Турске у Србију, али да је хероин ипак допремљен у Београд, да је био упакован у ролне еко коже, да је исти преузет од стране АА7, који је затим својим возилом “Рено Лагуна” којим је управљао окривљени АА8 кренуо ка Новом Пазару и да је наведена предметна дрога одузета од стране полиције. Критичном приликом заплешено 17 пакета опојне дроге хероина укупне количине од 14.785,48 грама. Поред наведеног, чињенично стање у првостепеној пресуди за све кривичноправне радње описане под I тачка 1, 2 и 3 изреке, првостепени суд је утврдио и из записника о физичко-хемијском вештачењу МУП РС од 16.06.2010. године, отпремнице број 28/2010 од 14.06.2010. године, потврде о привремено одузетим предметима МУП Републике Србије од 16.06.2010. године, фотодокументације МУП РС, пресуда Вишег суда у Београду, Посебно одељење, донетих на основу споразума о признању кривичних дела закључених између Тужилаштва за организовани криминал, окривљеног АА7 и Тужилаштва за организовани криминал и окривљеног АА8, као и осталих доказа изведених на главном претресу, ближе наведених на странама 9, 10, 11, 12 образложења ожалбене пресуде, које је првостепени суд интерпретирао и оценио, а у вези са одбранама окривљених, из којих свих доказа је несумњиво утврдио чињенично стање као у изреци првостепене пресуде.

Имајући у виду да је првостепени суд, на основу свих изведених доказа, поуздано утврдио да су окривљени извршили радње описане у изреци првостепене пресуде, при чему је у побијаној пресуди изнео за сваког од окривљених јасне и логичне разлоге због чега налази да у њиховим радњама стоје битни елементи предметног кривичног дела, те због чега сматра да су поступали као организована криминална група, при чему су били способни да схвате значај свога дела и управљају својим поступцима, да су били свесни да је њихово дело забрањено, дакле да су поступали са кривицом, то су жалбени наводи окривљеног АА и његовог браниоца и бранилаца окривљеног АА1, у делу у којем се оспорава првостеном пресудом утврђено чињенично стање и указује на погрешну оцену доказа, оцењени неоснованим. Првостепени суд је правилно нашао да је окривљени АА не само знао, већ и у потпуности као организатор организоване криминалне групе, организовао набавку и транспорт опојне дроге хероин, који транспорт су из Турске у Србију по његовом наређењу спроводили припадници организоване криминалне групе АА1, сведок сарадник АА2, окривљени АА7, окривљени АА5 и окривљени АА8 у односу на које је поступак правноснажно окончан споразумом о признању кривичног дела, а што је утврђено између осталог и из садржаја пресретнутих телефонских разговора које је суд извео као доказ у поступку, а који се по времену када су вођени односе на трећу испоруку хероина из Турске, и који су наведени на странама 69 и 70 образложења пресуде. У том смислу су и неосновани жалбени наводи одбране окривљеног АА, у којима не признаје да је икада био члан било какве криминалне групе, нити да је био организатор криминалне групе која се

организовано бавила набављањем и дистрибуирањем опојних дрога, јер је првостепени суд на страни 67, 68 и 69 образложења побијане пресуде дао јасну и исцрпну оцену одбране окривљеног (исти је у својој одбрани између осталог негирао да има било какве везе са дрогом – хероином, наводећи да са супругом држи златару, наводећи и то кога од саокривљених познаје, али да се никада нису удружили ради промета и продаје дроге и да нема никакве везе са наведене три испоруке дроге, да је очекивао да му окривљени АА5 донесе 3, 4 или 5 кутија златног и сребрног накита који је наручио у Турској, који накит је требао да транспортује АА5), јер је оваква одбрана окривљеног, непрецизна и контрадикторна изведеним доказима током поступка, пре свега исказом сведока сарадника АА2, као из утврђења из правноснажне пресуде у односу на окривљеног АА7 који је закључио споразум о признању кривичног дела из које пресуде је неспорно утврђено да је он у три наврата, као припадник организоване криминалне групе (по претходном договору са сведоком сарадником АА2) организовао превоз хероина из Турске у Србију и да је у случају последњег транспорта робе од Београда до Новог Пазара возио ролне еко коже, у којима је био хероин који је требао да преда сведоку сараднику АА2, због чега правилно суд налази да је одбрана окривљеног АА, да је он наводно очекивао испоруку злата и сребра нелогична и неприхватљива, будући да приликом заплене опојне дроге у ролнама еко коже критичном приликом полиција није запленила злато и сребро, нити је исто пронађено приликом претреса стана и подрумских просторија власништво АА7, а што је потврђено исказом сведока СС.

Такође, насупрот изнетим жалбеним наводима окривљеног АА и његовог браниоца, адвоката АБ, првостепени суд је у образложењу пресуде дао јасне и уверљиве разлоге зашто је прихватио исказ сведока сарадника АА2, који се детаљно и јасно изјаснио у погледу радње које су предузимали окривљени, правилно налазећи да је његов исказ поткрепљен пре свега бројним писменим доказима, пресудом Вишег суда у Београду, на основу споразума о признању кривичног дела од 30.03.2012. године, на ком месту је првостепени суд дао јасно и прихватљиво образложење, везано и за одступања у исказима сведока сарадника, на шта се између осталог указује жалбом браниоца окривљеног АА, и браниоца окривљеног АА1, а што је све детаљно и исцрпно наведено на странама 70, 71 и 72 образложења побијане пресуде, а што је уједно и одговор на претежни део жалбених навода одбране АА и АА1, који су у изјављеним жалбама оспоравали кредибилитет сведока сарадника АА2.

Неосновани су и жалбени наводи одбране окривљеног АА1 да су транскрипти разговора односно аудио записни пресретнутих разговора оптужених, незаконити, јер јавни тужилац није покренуо кривични поступак у року од шест месеци од дана када се упознао са материјалом. Наиме, одбрана окривљеног АА1 пре свега није прецизирала који су то конкретно разговори чије се издавање тражи, а да су сви пресретнути телефонски разговори “покривени наредбама суда”, тачније наредбама наведеним на страни 12 образложења, из чега произилази несумњив закључак да је јавни тужилац покренуо поступак у року од шест месеци. Осим тога, окривљени су разговоре и СМС поруке тумачили на начин како су сматрали да треба и нису имали примедби на садржину разговора, у смислу да су исти вођени, а да пресретнута телефонска комуникација која је изведена као доказ, није и не може бити једини

доказ на коме је суд засновао своју одлуку, већ иста иде у прилог другим изведеним доказима, те чињеницама које је суд утврдио из изведених доказа.

Неосновани су и жалбени наводи одбране окривљеног АА да је првостепени суд требао да изведе доказ ДНК вештачење, поређењем ДНК трагова са ролни еко коже у којима је транспортован хероин са биолошким ДНК материјалом окривљеног. Наиме, првостепени суд правилно одбио извођење оваквог доказа због објективне немогућности да вештачење буде обављено, јер су ролне еко коже према званичној документацији полиције, украдене приликом обијања викенд куће у __, власништво породице АА2. Такође, неосновани су и жалбени наводи одбране окривљеног АА којима се указује да је суд погрешно одбио предлог за саслушање АА7 као сведока, јер је првостепени суд сходно члану 406 став 1 тачка 5 ЗКП, у вези члана 405, извршио увид у исказе АА7 дате током поступка, а који, и по оцени овога суда не може имати у оквиру истог кривичног поступка својство окривљеног и сведока, обзиром на различите процесне улоге. Даље, правилно је првостепени суд насупрот жалбеним наводима одбране окривљеног АА одбио предлог да се изведе доказ саслушањем сведока СС1, будући да наведени сведок није означен у оптжном акту, нити као организатор, нити као припадник организоване криминалне групе, да је првостепени суд као неспорно утврдио да је контакт између сведока сарадника АА2 и АА7 успостављен преко СС1, што је објаснио сведок сарадник, а што је потврђено и пресудом на основу признања кривичног дела од стране окривљеног АА7. Надаље, посредничка улога и сазнања окривљеног СС1 са организацијом транспорта хероина из Турске у Србију без значаја за другачију одлуку суда и на кривичноправни положај окривљеног АА, јер из његове одбране, као и других изведених доказа током поступка несумњиво произилази да окривљени АА није имао никаквог контакта са СС1.

Такође, неосновано се у жалбама одбрана окривљеног АА и окривљеног АА1, указује да је првостепени суд пропустио да изведе као доказ саслушањем сведока АА6, ТТ1 до ТТ5. Наиме, нико од наведених сведока чије је испитивање предложено, према наводима оптужнице није припадник организоване криминалне групе, нити је њихово испитивање предложено на неку околност која је предмет оптужбе, иако је сведок сарадник АА2 у свом исказу помињао наведене особе као лица којима је продавао хероин и у контексту крађе хероина у количини од 10 килограма која дрога је практично отета од сведока сарадника АА2, али и по оцени овога суда наведене околности су ирелевантне у погледу кривичности окривљеног АА имајући у виду све изведене доказе у доказном поступку, те чињенице које је суд утврдио њиховим извођењем. Иначе потенцијално саслушање предложених сведока би било компромитујуће за њих, јер би њихови искази везани за куповину дроге и крађу дроге од сведока сарадника АА2, дали могућност да и сами буду изложени кривичном гоњењу. Надаље, наведени сведоци чије је испитивање предложено нису припадници организоване криминалне групе па према томе њима и није познато какви су односи између организатора и припадника наведене криминалне групе и конкретно у каквим релацијама су били сведок сарадник АА2 и окривљени АА након што је сведоку сараднику украдено 10 килограма хероина.

Као неосновани су жалбени наводи одбране окривљеног АА да се транскрипти телефонских разговора не могу користити као доказ (иако по ставу

одбране не угрожавају одбрану окривљеног АА), јер не постоје евидентиране базне станице, па се не може доказати локација на којој се саговорници налазе нити постоје листинзи мобилних оператера за телефоне под надзором па се не може утврдити датум и време обављене комуникације. Ово с тога што окривљени АА као и остали окривљени током кривичног поступка нису имали примедбу на садржину пресретнуте телефонске комуникације коју су водили, који су прибављени по наредби суда, а телефонске разговоре и СМС поруке су тумачили и објашњавали њихово значење, не оспоравајући да су разговори вођени и да су их водили међусобно, опредељујући и са ким су у сваком конкретном случају који им је предочен били у комуникацији, па како из садржине телефонске комуникације се нигде не помиње експлицитно дрога, што и одбрана наводи у изјављеним жалбама, нити хероин као врста дроге, извештај о кретању окривљених по базним станицама је и по оцени овога суда беспредметан.

По оцени овога суда из свих изведених доказа произилази закључак да су окривљени АА (као организатор криминалне групе), неовлашћено набављао-куповао ради даље продаје опојну дрогу, а окривљени АА1 и сведок сарадник (као припадници организоване криминалне групе) организовали по налогу АА превоз, преузимање и продају опојне дроге хероин, и да су сви знали да делују као организована криминална група која је имала за циљ стицање противправне имовинске користи, при чему је свако од окривљених имао одређени задатак и улогу у оквиру ове групе, те да су остварили противправну имовинску корист наведену у изреци побијане пресуде, како је то правилно утврдио првостепени суд у побијаној пресуди. Због тога су неосновани и жалбени наводи јавног тужиоца и браниоца сведока сарадника, да је првостепени суд неправилно обавезао окривљеног АА1 и сведока сарадника АА2 да солидарно са окривљеним АА на име остварене противправне имовинске користи солидарно плате у буџет Републике Србије износ од 712.500,00 евра у динарској противвредности по курсу НБС на дан уплате у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења. Наиме, правилно је првостепени суд закључио да је током доказног поступка на несумњив начин утврђено да је из Турске у Србију довежена и предата окривљенима АА, АА1 и сведоку сараднику АА2 две испоруке хероина укупне количине 85 килограма који су они ставили у промет, да је од ове количине, а према исказу сведока сарадника АА2, 10 килограма дроге украдено, што значи да је 75 килограма хероина продато, по цени од 9.500 евра за килограм, што је цена по којој је АА2 по сопственом признању продавао дрогу, што значи да су окривљени и сведок сарадник укупно прибавили 712.500,00 евра стављајући у промет ову количину, и на који износ је правилно првостепени суд на основу одредби члана 91 и 92 КЗ, обавезао окривљене и сведока сарадника да солидарно плате будући да исти одговара прибављеној имовинској користи.

Поред тога, неосновани су и жалбени наводи Тужилаштва за организовани криминал, којима се првостепена пресуда побија због повреде кривичног закона, јер побијаном пресудом окривљени АА, АА1 и сведок сарадник АА2 су оглашени кривим и осуђени само због извршења кривичног дела из члана 246 став 4 у вези става 1 Кривичног законика у вези члана 33 и 61 Кривичног законика, а не и окривљени АА због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 2 Кривичног

законика, окривљени АА1 и сведок сарадник АА2 због кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 Кривичног законика. Првостепени суд није у побијаној пресуди повредио кривични закон у корист окривљених, када их није огласио кривим за кривична дела из члана 346 став 5 у вези става 2 Кривичног законика (када је у питању окривљени АА) и кривично дело из члана 346 став 5 у вези става 4 Кривичног законика (када су у питању окривљени АА1 и сведок сарадник АА2), при чему је дао јасне и правилне разлоге због чега није прихватио правну квалификацију дату од стране Тужилаштва за организовани криминал и због чега је правилно нашао да се у радњама именованих окривљених не стичу елементи кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 Кривичног законика, јер је и по оцени овога већа законом предвиђено да тежи облик, квалификовани облик извршења кривичног дела из члана 246 Кривичног законика постоји онда ако је ово основно дело, дакле, неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога извршено од стране више лица – организоване криминалне групе, која се удружила за вршење тих дела, па се тиме консумира, кривично дело злочиначко удруживање из члана 346 Кривичног законика, које као самостално подразумева заправо вршење радњи које се тичу организовања групе или припадништва групи, која врши одређена кривична дела, а што је у конкретном случају истовремено и радња квалификованог облика кривичног дела из члана 246 Кривичног законика. Надаље, према подацима у списима предмета и наводима у оптужници, наведеној криминалној групи није стављено на терет да је организована ради вршења и неких других кривичних дела, осим кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога, због чега је правилан закључак првостепеног суда да се у радњама окривљених могу стећи само обележја једног кривичног дела и то кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 Кривичног законика у саизвршилаштву, у продуженом трајању у вези члана 33 и 61 Кривичног законика, јер је изведеним доказима утврђено да су ови окривљени, и сведок сарадник односно више њих удружили за вршење управо овог кривичног дела за које су и осуђени. При том се првостепени суд на страни 84 образложења побијане пресуде осврнуо и на чињеницу да је у случају окривљеног АА7 пресудом Вишег суда у Београду, Посебно одељење СПК-По1.бр.27/12 од 27.04.2012. године, која је правноснажна 18.05.2012. године окривљени оглашен кривим за оба наведена кривична дела и из члана 346 став 5 у вези става 4 Кривичног законика и за кривично дело из члана 246 став 4 у вези става 1 Кривичног законика у саизвршилаштву у продуженом трајању у вези члана 33 и 61 Кривичног законика, а што је одговор на примедбе у том смислу које је јавни тужилац изнео у својој жалби. Посебно што и по ставу овог суда пресуда донета на основу споразума о признању кривичног дела не везује касније суд у погледу правне квалификације у поступцима који се воде према саоптуженима, јер се правна квалификација радњи оптужених мора у сваком конкретном случају решавати, будући да заузети став по питању радњи једног од оптуженог не прејудуцира одлуку суда у погледу квалификације саоптужених. Такође, жалбени наводи бранилаца окривљеног АА и окривљеног АА1 којима се побија првостепена пресуда због повреде кривичног закона, а у суштини засновани на ставу да је пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка и уз погрешно утврђено чињенично стање, те да је с тога уследила повреда кривичног закона, оцењени су као неосновани.

На правилно и потпуно утврђено чињенично стање правилно је првостепени суд применио кривични закон када је нашао да се у радњама окривљених АА, АА1 и сведока сарадника АА2 стекла сва законска обележја бића кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 Кривичног законика у саизвршилаштву, у продуженом трајању у вези члана 33 и 61 Кривичног законика, за која их је и огласио кривим.

Испитујући првостепену пресуду у осуђујућем делу одлуке о казни, поводом жалби окривљеног АА и његовог браниоца, и жалби Тужилаштва за организовани криминал, браниоца сведока сарадника АА2, у смислу члана 451 став 2 тачка 1 ЗКП у односу на окривљеног АА1, обзиром да жалба његовог браниоца изјављена у корист окривљеног садржи у себи и жалбу због одлуке о казни, овај суд налази да су жалбе јавног тужиоца (у односу на сведока сарадника АА2) и браниоца сведока сарадника АА2 основане, док су остале изјављене жалбе неосноване.

Наиме, првостепени суд је одлучујући о врсти и висини кривичне санкције у смислу члана 54 Кривичног законика, од олакшавајућих околности на страни окривљеног АА ценио чињеницу да је породичан човек, ожењен, отац двоје малолетне деце, неосуђиван, док отежавајућих околности на страни окривљеног није нашао, а на страни окривљеног АА1 суд ценио као олакшавајуће околности чињенице да је породичан човек, ожењен, отац једног малолетног детета, неосуђиван, на страни окривљеног отежавајућих околности није нашао, па је правилно дајући наведеним олакшавајућим околностима на страни окривљених адекватан значај окривљеног АА за наведено кривично дело осудио на казну затвора у трајању од 14 (четрнаест) година у коју казну му је урачунао време које проводи у притвору као у изреци побијане пресуде, а окривљеног АА1 на казну затвора у трајању од 12 (дванаест) година, налазећи да овако изречене казне затвора како по својој врсти тако и по својој висини у потпуности одговарају степену кривице окривљених као извршилаца, и наступелим последицама, па ће се по оцени овога суда одмереним казнама у потпуности остварити како сврха специјалне тако и сврха генералне превенције.

Међутим, основано се у жалби јавног тужиоца и браниоца сведока сарадника истиче да је првостепени суд код доношења одлуке о кажњавању сведока сарадника ценио као отежавајућу околност чињеницу да је сведок сарадник АА2 осуђиван у Турској, а што је утврдио на основу његовог признања, међутим иста чињеница није утврђена другим доказом, пре свега изводом из казнене евиденције према коме је сведок сарадник неосуђивано лице, те је првостепени суд погрешно када је у смислу члана 504 т став 2 ЗКП важећег у време добијања статуса сарадника није ослободио од казне. При том се у изјављеној жалби јавног тужиоца детаљно указује на значај исказа сведока сарадника у конкретном кривичном поступку и то његов велики допринос у утврђивању чињеница које се односе на радње извршења свих чланова организоване криминалне групе, као и утврђивању чињеница да је окривљени АА организатор криминалне групе, да је захваљујући његовом исказу уследило признање кривичних дела других окривљених у овом предмету који су закључили споразум о признању кривичних дела са Тужилаштом за

организовани криминал. Такође, сведок сарадник је веома детаљно, искрено и доследно током читавог поступка износио своја сазнања о улози сваког од окривљених у организовању куповине, транспорта и продаје опојне дроге хероин и да би без његовог исказа суд био ускраћен у утврђивању чињеница о количини опојне дроге хероин коју је окривљени АА купио односно продао указујући на значајну улогу сведока сарадника у кривичном поступку у тумачењу стварних значења великог броја садржаја пресретнутих разговора које су међусобно водили окривљени у овом предмету.

Имајући у виду напред наведено, овај суд је дајући адекватан значај олакшавајућим околностима на страни сведока сарадника, узимајући у обзир значај исказа сведока сарадника, околности кривичног дела које му се ставља на терет, његово држање пред судом и ранији живот, те прихватајући предлог јавног тужиоца да се сведок сарадник ослободи од казне, побијану пресуду преиначио и сведока сарадника АА2 за кривично дело неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246 став 4 у вези става 1 Кривичног законика у саизвршилаштву, у продуженом трајању у вези члана 33 и 61 Кривичног законика, за које је оглашен кривим првостепеном пресудом, ослободио од казне применом одредбе члана 504т став 2 ЗКП, важећег у време добијања статуса сведока сарадника.

Неосновано се жалбом Тужилаштва за организовани криминал побија првостепена пресуда у односу на ослобађајући део у односу на окривљеног АА3 и АА4 и указује да је ожалбеном пресудом првостепени суд погрешно утврдио чињенично стање, када је нашао да нема доказа да су се у радњама окривљених АА3 и АА4 стекла обележја кривичног дела за које су оптужени, односно кривичног дела удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 Кривичног законика, јер радња наведеног кривичног дела по ставу тужилаштва, не подразумева, односно не захтева да су извршиоци – припадници организоване криминалне групе, у конкретном случају АА3 и АА4 започели или извршили кривично дело за чије вршење су се организовали.

Наиме, по оцени овога суда правилно је првостепени суд крећући се у границама идентитета оптужног акта, а имајући у виду утврђено чињенично стање, на несумњив начин утврдио да у три наврата када је организована криминална група организатора АА деловала у смислу набавке, транспорта и продаје хероина из Турске у Србију и то: у марту 2010. године, априла 2010. и у првој половини јуна 2010. године, и окривљени АА3 и окривљени АА4 ни на који начин нису учествовали у било којој од радњи извршења везано за набавку, транспорт, промет и сл. опојне дроге, као припадници ове организоване криминалне групе, будући и да у својој одбрани окривљени АА негира припадништво организованој криминалној групи окривљених АА3 и АА4, због чега је и правилан закључак првостепеног суда да за период од октобра 2009. до марта 2010. године, нема доказа да су окривљени АА3 и окривљени АА4 предузели било коју радњу извршења кривичног дела из члана 246 Кривичног законика, нити да су били припадници организоване криминалне групе АА, нити било које друге организоване криминалне групе. У прилог оваквом закључку првостепеног суда, посебно у односу на окривљеног АА3 стоји и чињеница како то правилно првостепени суд указује да су његове радње описане на апстрактан начин, те је у току кривичног поступка остало недоказано да је

окривљени АА3 преузимао опојну дрогу хероин у Сарајеву - БиХ, да није доказано ко су именом и презименом припадници организоване криминалне групе АА којима је АА3 предавао опојну дрогу ради даље продаје, које су то количине и када их је временски предавао припадницима организоване криминалне групе, посебно имајући у виду да нико од окривљених у овом кривичном поступку није указао на окривљеног АА3 као особу која има било какве везе са опојном дрогом – хероином. Такође тужилаштво није понудило ни доказ у прилог тврдњи да је окривљени АА3 у више наврата опојну дрогу хероин превезао и у Нови Пазар и предао окривљеном АА, када је то чинио, временски и у колико наврата, посебно када се има у виду да је тужилаштво одустало од даљег кривичног гоњења окривљеног АА3 због кривичног дела из члана 246 Кривичног законика. Такође првостепени суд је анализирао и обимну телефонску комуникацију и садржину СМС порука између окривљеног АА и окривљеног АА3, посебно наводећи цитате телефонских комуникација од 03.10.2009. године, 08.11.2009. и 11.11.2009.године, из којих је првостепени суд извео правилан закључак да само „сумњиви разговори“ без потврде у другим доказима нису довољан и поуздан доказ да је окривљени АА3 извршио кривично дело које му се ставља на терет у овом кривичном поступку, и по оцени овога суда такође могу да представљају само јаку индицију, а никако доказ на основу кога се може утврдити кривица окривљеног.

Надаље, у односу на окривљеног АА4 првостепени суд је крећући се у границама идентитета оптужног акта и утврђеног чињеничног стања, је дао детаљну анализу одбране окривљеног АА4, а кроз анализу и интерпретацију телефонских разговора и СМС порука између АА и АА4, (у којима се нигде експлицитно не помиње дрога), да је било више трансакција велике новчане вредности, које је окривљени АА вршио преко окривљеног АА4, и које по ставу првостепеног суда који прихвата и овај суд, представљају и стварају велико подозрење, будући да су у комуникацијама повремено коришћење и скраћене ознаке, али да су окривљени за наведене комуникације и разговоре дали јасна, логична и прихватљива објашњења, будући да у конкретном случају и по оцени овога суда у недостатку других доказа који би несумњиво указивали да се наведеним трансакцијама вршило плаћање дроге у Турској, није довољан доказ што чини објашњење окривљеним логичним и такође за овај суд прихватљивим, да су велим трансакцијама које је АА вршио преко АА4 за плаћање робе у Турској, вршено у ствари плаћање за злато и сребро којим је трговао окривљени АА, а што у својој одбрани указује окривљени АА4, али и сведок АА2, што је и опште позната ствар у Новом Пазару. По правилном ставу првостепеног суда и у односу на окривљеног АА4 оптужница којом му се ставља на терет да је извршио наведено кривично дело садржи доста апстрактности, не види се време и у колико је наврата окривљени АА4 вршио плаћање робе за АА у Турској, Истамбулу, због чега и по оцени овога суда није доказано да је окривљени АА4 имао умишљај, односно да није са неопходним степеном сигурности доказано да је знао да конвертујући новац за АА у ствари плаћа за дрогу, коју овај купује у Турској, као што није поткрепљено доказима тужилаштва да је окривљени АА4 припадник организоване криминалне групе која делује у споразуму у циљу вршења кривичних дела из члана 246 став 4 Кривичног законика, посебно када се има у виду да га сведок сарадник АА2 коме је суд поклатио пуну веру, практично ослобађа одговорности за предузимање било које радње везано за дрогу, а такође ни остали окривљени не помињу окривљеног АА4 у било ком

контексту везано за неку од радњи извршења наведеног кривичног дела, нити да је био припадник организоване криминалне групе.

Имајући у виду напред наведено, правилно је првостепени суд стао на становиште да Тужилаштво за организовани криминал није доказало да су окривљени АА3 и окривљени АА4 извршили кривично дело удруживање ради вршења кривичних дела из члана 346 став 5 у вези става 4 Кривичног законика, из којих разлога је ове окривљене, на основу члана 423 тачка 2 ЗКП ослободио од оптужбе.

Из изнетих разлога, а на основу одредбе члана 457 ЗКП у вези одредбе члана 459 став 1 ЗКП у вези члана 504т став 2 ЗКП („Службени гласник“ РС 72/09, важећи у време када је сведок сарадник стекао статус), у вези са чланом 605 важећег Законика о кривичном поступку (“Службени гласник” у РС број 72/2011, 101/2011, 121/2012, 32/2013 и 45/2013) Апелациони суд у Београду, Посебно одељење, је донео одлуку као у изреци пресуде.

Записничар
Слађан Лaziћ

Председник већа-судија
Верољуб Цветковић

ОМЈ